

OGNISKO

CZASOPISMO DLA SPRAW DRUKARSKICH I POKREWNYCH ZAWODÓW

WYCHODZI KAŻDEGO MIESIĄCA

REDAKCJA, ADMINISTR. I EKSPEDYCJA:
WE LWOWIE, UL. PIEKARSKA 18. LISTÓW
NIEOPŁACONYCH NIE PRZYJMUJE SIĘ. RĘ-
KOPISÓW SIĘ NIE ZWRACA. REKLAMACJE
NIEOPIECZĘTOWANE WOLNE OD OPŁATY
POCZT. TEL. STOW. „OGNISKO“ NR. 35—39.

PRZEZ WALKĘ DO ZWYCIĘSTWA!

BEZROBOCIE

Bezrobocie u nas, drukarzy, szerzy się w czasach ostatnich wprost katastroficznie. Kryzys ekonomiczny w państwie odbija się strasznie na naszej skórze. Takiej falangi bezrobotnych, jaką obecnie posiadamy, nie mieliśmy jeszcze — a co za tem idzie, takich szalonych wydatków na zapomogi, również nie mieliśmy.

Prawda, wszystkie kraje europejskie przeżywają kryzys gospodarczy, spowodowany powojennymi tarciami i nierównościami budżetów poszczególnych państw, które nie mogą dojść do jakiejś-takiej równowagi.

Prawda i to, że specjalnie nasz zawód przez szybką mechanizację pracy nie może powstrzymać inflacji rąk bez pracy, ani ją odpowiednio uregulować.

Lecz prawdą jest i to, że kiedy robotnicy w innych państwach przechodzą kryzys gospodarczy, to w Polsce odbija się on na nas daleko ciężiej.

Gdzież więc szukać wyjścia z tego fatalnego położenia?

Rezolucja, uchwalona przed kilku tygodniami na naszym Zjeździe w Krakowie, stwierdza, że wyjście z obecnego kryzysu ekonomicznego i rozwiązanie kwestji bezrobocia może być wynikiem wcielenia w życie programu gospodarczego klasowego ruchu zawodowego.

A dalej: Wobec wzrastającej mechanizacji pracy, która wyrzuca na bruk całe rzesze robotników graficznych — żądamy zaprowadzenia ustawowego 7-godzinnego dnia pracy.

Jasno i dobitnie przedstawił Zjazd drukarzy z całego państwa swój pogląd na rozwiązanie palącej kwestji bezrobocia, przedkładając go dziś rządzącym sferom w państwie.

Lecz czy i kiedy sfery te rozpatrzą jak należy przedłożoną im sprawę?

A bezrobocie i nędza wzmaga się z dniem każdym.

Powiada przysłowia, że zanim słońce zejdzie — rosa oczy wyje.

Zanim państwo zajmie się gorzką dolą naszych bezrobotnych, z których bardzo wielu wybrało już świadczenia z Państw. Funduszu Bezrobocia i pozostało bez żadnej opieki — nie licząc skromnych zasiłków z niewielkich funduszy opodatkowania się pracujących towarzyszy — musimy my, pracujący jeszcze przy kasce czy maszynie, zająć się nimi.

Musimy im przyjść z pomocą.

*

W sprawie pomocy dla naszych bezrobotnych odbyło się w niedzielę,

dnia 21 września br. w sali „Ogniska“ bardzo liczne zgromadzenie członków naszej organizacji. Na zgromadzeniu tem, pod przewodnictwem kol. A. Kusyka, długi szereg mowców przedstawił sprawę ciężkiego położenia bezrobotnych, wnosząc różne projekty współpomocy wszystkich członków organizacji. Pojawili się m. in. wnioski o zaprowadzenie natychmiastowego skrócenia czasu pracy w biurach lwowskich, wyższego opodatkowania pracujących na rzecz bezkondycyjnych i t. p.

Po przeprowadzonej generalnej dyskusji, wybrano komisję, złożoną z 8 kolegów, która razem z Wydziałem „Ogniska“ rozpatrzy wszystkie projekty i dojdzie do konkretnych wniosków — w jaki sposób należy przyjść z pomocą dla bezkondycyjnych kolegów. Wnioski te przedłożone zostaną ad hoc zwołanemu Nadzwyczajnemu Zgromadzeniu.

MIĘDZYNARODÓWKA DRUKARZY

IX Międzynarodowy Kongres Drukarzy

W dniach 1—5 września br. odbył się w Amsterdamie IX Międzynarodowy Kongres Drukarzy. W obradach Kongresu, pod przewodnictwem kol. Schlumpfa, wzięło udział 32 przedstawicieli związków, z następujących krajów: Belgja, Danja, Niemcy, Francja, Holandia, Jugosławja, Luksemburg, Norwegja, Austria, Polska (reprezentant kol. Szczucki), Rumunja, Szwecja, Szwajcaria, Hiszpanja, Czechosłowacja, Węgry.

Po wstępnych formalnościach, przemowach powitalnych i sprawozdaniach z działalności Sekretariatu, kol. Nemeček wygłosił referat na temat: „Powszechne położenie gospodarcze a przemysł drukarski“. W referacie swym podniósł on między innemi sprawę bezrobocia w przemyśle drukarskim, które objęło bardzo szerokie kręgi. Żądał on pomocy od rządów w postaci stałych i pewnych zapomóg dla bezrobotnych i ogólnego skrócenia czasu pracy, bez zmniejszania normalnych płac. W rezultacie referent przedłożył odpowiednią rezolucję.

W sprawie długotrwałego t. zw. sporu offsetowego wygłosił referat kol. Schäfer, po czym przyjęto uchwałę, na mocy której załatwiono tę sprawę ugodowo, w porozumieniu z Międzynarodowym Związkiem Litografów i pokrewnych zawodów. Mianowicie pracę na offsecie pozostawiono litografom, zaś odnośnie do t. zw. „tiefdruku“, wywoływanie klisz pozostawia się litografom, a drukowanie drukarzem. Maszyny do składania, które pracują dla płaskich maszyn i wklęsłych, należą do drukarzy.

Następnie wygłoszono referaty o wymianie młodych kolegów w różnych krajach, o przyjęcie związków personalu pomocniczego do Międzynarodówki drukarskiej, o kwestji uczniów, wkońcu załatwiono cały szereg wniosków pojedynczych związków.

Na siedzibę Sekretariatu Międzynarodowego wybrano nadal Szwajcarię, a sekretarzem międzynarodowym pozostał kol. Grundbacher (Bern). Do Szerszej Komisji Sekretariatu delegują swych przedstawicieli: Niemcy, Francja, Holandia i Czechosłowacja.

Dokładne, obszerne sprawozdanie z Kongresu, z podaniem treści referatów i wniosków zamieszczają „Wiadomości Graficzne“.

Czechosłowacja

Związek czechosłowacki liczył z końcem 1929 r. 8530 członków, z czego przypada na Czechy 5898, na Morawy 1403, na Śląsk 300 i na Słowację 936.

Zorganizowanych drukarzy było 95,70%, a tylko 4,30% nie należało do organizacji. Zakładów cennikowych było 1045 (88,71%), niecennikowych 133 (11,29%).

Związek Personalu Pomocn. w Niemczech

Związek ten liczył z końcem 1929 r. 41.007 członków, w tem 14.990 (36,4%) mężczyzn i 26.017 (63,6%) kobiet.

Do Związku należą personal pomocniczy pracujący w drukarniach, litografiach, giserniach i pokr. zaw. Powyższe cyfry należy więc rozdzielić na poszczególne branże. I tak: personal pomocniczy drukarniany liczy 30.816 członków (12.228 mężczyzn i 18.588 kobiet); personal pomocniczy w litografiach 9.069 członków (2.428 mężczyzn i 6.641 kobiet); w giserniach 667 (mężczyzn 139, kobiet 528); w innych branżach 455 (mężczyzn 195, kobiet 260).

Związek daje różne świadczenia, jak zapomogi w czasie bezkondycjonowania, choroby, inwalidowe, strajkowe itp.

Stan kasy 31 marca 1930 r. wynosił 4.563.365 marek niemieckich.

Wkłady płaci się według klas, których jest aż 11. Wynoszą one od 30 do 140 fenigów tygodniowo.

Ostatni XI Międzynarodowy Kongres Drukarzy przyjął Związek ten do Międzynarodowego Sekretariatu Drukarzy jako równorzędnego członka.

K. C. Z. Z. — A WYBORY

(Uchwała Komisji Centralnej Związków Zaw.)

W momencie, gdy cała ludność państwa powołana została do wypowiedzenia się w akcie wyborczym: czy chce rozszerzenia praw ludu, czy ograniczenia ich na korzyść jednostki — Komisja Centralna Związków Zawodowych, przypominając swe poprzednie w tej mierze uchwały, stwierdza jeszcze raz, że podstawą wszelkiej walki o podniesienie ekonomiczne i społeczne klasy robotniczej są jak najszerzej pojęte urządzenia i wolności demokratyczne.

Zasada ta znajduje jaskrawe potwierdzenie w krótkim stosunkowo, bo zaledwie 12-letnim, okresie niepodległego bytu Państwa Polskiego. Podczas, gdy w ciągu pierwszych 7-miu lat demokracji parlamentarnej, w okresie wojny

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 9 września 1930 r. Sąd Okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 9 czasopisma p. t. „Ognisko“ z daty Lwów, wrzesień 1930 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 161/30 na posiedzeniu niejawnym dnia 3 września 1930 po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Okręgowego postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 1 września 1930 r. przez Prokuratora Okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t. „Ognisko“ Nr. 9 z daty Lwów, wrzesień 1930 r. zawierającego w artykule p. t. „IX Zjazd w Krakowie“ w ustępie od słów „Zjazd protustuje“ do słów „polityczne“ — znamioma zbrodni z § 65 a. u. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 grudnia 1862 Dzpp. Nr. 6 ex l. 63 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej ustępu ma na celu pobudzić do wzgardy i nienawiści przeciw administracji Państwa, co odpowiada znamionom zbrodni z § 65 a. u. k. Według §§ 487, 489, 493 pk. i § 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. (Podpis nieczytelny.)